

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžfk/8/2020
Identifikačné číslo spisu: 8018200207
Dátum vydania rozhodnutia: 26.01.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8018200207.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): HYDINA SLOVENSKO, s.r.o., so sídlom Lieskovská cesta 23/640, Lieskovec, IČO: 45 300 950, zastúpeného advokátskou kanceláriou KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., so sídlom Dunajská 32, Bratislava, IČO: 51 003 848, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 100370545/2018 zo 14. februára 2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/23/2018-122 z 19. septembra 2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 2S/23/2018-227 z 3. decembra 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o kasačnej sťažnosti p r e r u š u j e .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 2S/23/2018-122 z 19. septembra 2019 podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 100370545/2018 zo 14. februára 2018, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Prešov č. 100529651/2017 z 27. marca 2017, ktorým správca dane podľa § 68 ods. 5 a 6 Daňového poriadku určil žalobcovi rozdiel na dani z pridanej hodnoty v sume 1 077 699,25 eura za zdaňovacie obdobie november 2012, t. j. nepriznal nadmerný odpočet v sume 87 297,95 eura a vyrubil daň v sume 990 401,30 eura.

2. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, krajský súd okrem iného nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcu, že zo strany daňových orgánov došlo k porušeniu zásady proporcionality pri celkovej dĺžke trvania daňovej kontroly, ktorá v sebe zahŕňala aj neprímeranú dobu jej prerušenia za účelom získania odpovedí v rámci medzinárodnej výmeny informácií. Krajský súd uviedol, že dobu prerušenia nie je možné zaradiť do doby trvania daňovej kontroly, a zároveň zdôraznil, že nedodržanie lehoty troch mesiacov na poskytnutie informácií cudzozemským daňovým orgánom nemožno pričítať ako procesnú vadu žalovanému.

3. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, v ktorej namietal,

že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) SSP), že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP) a že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h) SSP). Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne navrhol, aby najvyšší súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a správcu dane a vec vráti správcovi dane na ďalšie konanie. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti okrem iného spochybnil aj zákonnosť daňovej kontroly, namietajúc najmä účel a dĺžku jej prerušenia z dôvodu realizovania medzinárodnej výmeny informácií.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd príslušný na konanie o kasačnej sťažnosti (§ 11 písm. g) SSP) pri preskúmaní kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu zistil skutočnosti, pre ktoré dospel k záveru o potrebe prerušenia konania o kasačnej sťažnosti.

5. Jednou zo zásadných otázok, ktoré sú v tomto konaní medzi účastníkmi sporné, je aj posudzovanie vplyvu dĺžky prerušenia konania z dôvodu podania žiadosti na vykonanie medzinárodnej výmeny informácií podľa Nariadenia Rady (EÚ) č. 904/2010 zo 7. októbra 2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty na celkovú dĺžku daňovej kontroly.

6. V obdobnej právnej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5Sžfk/34/2018 z 5. marca 2020 predložil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálne otázky podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v nasledovnom znení:

- Ustanovenie bodu 25 Nariadenia Rady (EÚ) č. 904/2010 zo dňa 7.10.2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty „lehoty ustanovené v tomto nariadení na poskytnutie informácií sa majú chápať ako maximálne lehoty“ je potrebné vykladať tak, že ide o lehoty, ktoré nemôžu byť prekročené a v prípade, ak budú prekročené, spôsobuje to nezákonnosť prerušenia daňovej kontroly ?

- Existuje následok (sankcia) za nedodržanie lehôt na vykonanie medzinárodnej výmeny informácií stanovených Nariadením Rady (EÚ) č. 904/2010 zo dňa 7.10.2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty vo vzťahu k dožiadanému a dožadujúcemu sa orgánu?

- Je možné charakterizovať medzinárodnú výmenu informácií, ktorá presahuje lehoty určené Nariadením Rady (EÚ) č. 904/2010 zo dňa 7.10.2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty za protiprávny zásah do práv daňového subjektu?

7. Konanie je na Súdnom dvore Európskej únie vedené pod sp. zn. C-186/20 a toho času nie je ukončené.

8. Podľa § 452 ods. 1 SSP na konanie na kasačnom súde sa primerane použijú ustanovenia druhej časti tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie uznesením prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet.

10. Nakoľko má Najvyšší súd Slovenskej republiky vedomosť o prebiehajúcim prejudiciálnom konaní, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v tejto veci, kasačné konanie podľa § 100 ods. 2 písm. a) v spojení s § 452 ods. 1 SSP prerušil.

11. Podľa § 100 ods. 3 SSP ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.